

[Gunhild Due.]

Lovforslaget indebærer ganske vist en forlængelse af hjemmemarkedsordningen, som vi er imod, men da det også indeholder nogle forbedringer med hensyn til opbevaring af og kontrol med æg, der bruges i virksomheder, mener vi, det er så vigtigt, at vi i hvert fald ikke vil stemme imod, og vi afholder os derfor fra at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 89 stemmer mod 4; 35 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks opsigelse af den med Norge under 9. juli 1924 indgåede overenskomst angående Østgrønland.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XIV) findes i tillæg A. sp. 1273, fremsættelsen i tidenden sp. 2609).

Sagen sættes til forhandling.

Lis Groes: Forslaget om opsigelse af den med Norge indgåede overenskomst angående Østgrønland er en naturlig følge af grundlovsændringen af 1953, hvorefter Grønland blev en integrerende del af det danske rige, hvilket medførte, at også Østgrønland fik status som en ligestillet del af Danmark.

Vi husker alle problemerne i forbindelse med Norges okkupation af en vis del af Østgrønland, og vi husker Den internationale Domstols afgørelse i 1933, hvorefter Danmarks suverænitæt i realiteten blev fastslået. Den overenskomst mellem Norge og Danmark, der blev indgået i 1924, blev imidlertid ikke berørt heraf; da den udløb i 1944, kunne man på grund af besættelsen intet foretage, og da sagen blev optaget i 1947, ønskede man fra dansk side ikke at aktualisere opsigelsen.

Nu står vi over for udløbet af den næste 20 års periode, og det forekommer mig helt i overensstemmelse med udviklingen, at vi

nu fra dansk side tager skridt til opsigelse, ikke mindst under hensyn til at Grønlands landsråd finder, at en opretholdelse af denne sær aftale må føles i strid med grundlovens ord om, at Grønland er en ligeberettiget del af riget. Dertil kommer, at Norge kun i ringe omfang har udnyttet de rettigheder, overenskomsten indebar, gennem de senere år. Ganske vist har man fra Norges side erklæret at have en interesse i at kunne fiske og fange sæler ved Grønland, men det danske synspunkt må så afgjort være, at de grønlandske interesser må komme i første række.

Der er allerede nu truffet visse overgangsordninger for Norges adgang til fiskeri ved Grønland, og jeg kan helt slutte op bag regeringens synspunkt, som er, at videre forhandlinger om disse problemer vil ske i en positiv ånd. Den mestbegunstigelses-traktat, der sikrer britiske og franske statsborgere lignende rettigheder, vil samtidig ophøre, uden — naturligvis — at mestbegunstigelsestraktaten som sådan bortfalder.

Da en opsigelse af traktaten ikke kan ses at skade reelle norske interesser, og da den til gengæld kan være af betydning for grønlandske interesser, idet den vedrører det vigtigste erhverv i Grønland, kan jeg på mit partis vegne tilsige støtte til, at folkettinget meddeler sit samtykke til, at overenskomsten opsiges inden udløbet af opsigelsesfristen den 10. juli dette år.

Per Federspiel: Der er vel næppe tvivl om, at denne Grønlandstraktat må betragtes som forældet nu 40 år efter dens indgåelse, idet den blev oprettet under ganske andre omstændigheder, og det fremgik da også bl. a. af tillægsprotokollen til traktaten, at spørgsmålet om suveræniteten over Østgrønland, i hvert fald i forholdet mellem Danmark og Norge, måtte betragtes som stående åbent. Den væsentligste norske interesse på det tidspunkt har vel nok været at få de fornødne varslingsstationer for fiskeriet i det nordatlantiske område. Denne interesse er nu fuldt ud tilgodeset ved den meteorologiske tjeneste, der findes i det nordlige Atlanterhav.

Ud fra disse synspunkter kan mit parti tiltræde, at traktaten opsiges, naturligvis under forudsætning af, at der indledes for-